

[Holger Eriksen.]

misk Henseende eller i Offentlighedens Om-dømme. Hvis en Redaktør finder, at Berigtigelsen ikke falder ind under disse Rammer, kan Sagen indankes for et Berigtigelses-nævn. Hvis en Redaktør bliver dømt for en Artikel i sit Blad, kan den forurettede ved Retten begære, at det i Dommen fastslaaes, at dette skal optages i Bladet.

Nyt er det ogsaa, at det er Bladet som saadant, der hæfter for de Erstatnings-beløb og Sagsomkostninger, som Redaktøren bliver idømt. Den forurettede faar derved større Sikkerhed for at faa sine Omkostninger betalt, og da det er Bladet som saadant, der er Skyld i, at Forurettelsen er sket, maa det ogsaa være det, der løber den økonomiske Risiko.

Til dette Lovforslag knytter sig Forslag til Lov om Ændringer i Rettens Pleje vedrørende Vidnepligt i Pressesager, men det er en ren Konsekvenslov, der ikke ændrer ved de Principper, der hidtil har været gældende for Pressens Vidnepligt. Jeg tilsiger paa mit Partis Vegne Tilslutning til begge Lovforslag og skal anbefale, at de bliver sendt i Udvalg og der faar en velvillig Behandling, saaledes at de hurtigt kan blive gennemført.

Elgaard: Hvis man i Dag havde en Fortegnelse over Pressens Stilling i forskellige europæiske Lande, vilde det uden Tvivl deraf fremgaa, at den frie Presses Stilling i mange af de europæiske Samfund er overmaade vanskelig, ja, at den frie Presse praktisk talt mange Steder ikke eksisterer. Tidens Pil inden for de nuværende Samfund peger paa mange Omraader hen imod at give Pressen større og større Skyld for de Ulykker og Uoverensstemmelser, der opstaar, snart paa det ene, snart paa det andet Omraade, men der er næppe nogen i dette Land, der ønsker at naa frem til en saadan Udvikling. Jeg hilser derfor med Tilfredshed, at den højtærede Justitsminister hverken i sin Fremsættelsestale eller under Udformningen af de forskellige Paragraffer har udtrykt sig saa skarpt, som jeg personlig under Lovforslagets Forberedelse havde ventet. Jeg finder Anledning til at sige, at den højtærede Justitsministers udførlige Redegørelse ved Lovforslagets Fremsættelse, de meget omstændelige Be-

mærkninger, der ledsager Lovforslaget, og nu det ærede socialdemokratiske Medlems (Holger Eriksen) Gennemgang af Enkeltheder efter min Mening er saa fyldestgørende, at jeg ikke agter at komme nærmere ind derpaa.

Den første Bemærkning, jeg vil fremsætte, er den, at den højtærede Justitsminister ikke vilde have faaet nogen Bebrejdelse fra Venstre, hvis dette Revisionsforslag til Presseloven ikke var blevet fremsat paa det nuværende Tidspunkt. Det er jo rigtigt, hvad det ærede socialdemokratiske Medlem bemærkede, at den gamle Presselov paa god Maade har præciseret sin Fortrinlighed gennem det overordentlig lange Tidsrum, hvori den har virket, og der skulde vel heller næppe være nogen, der stærkere var klar over dette og mere ivrig vilde bevidne det end netop Socialdemokratiet. Det er jo under den nuværende Presselov, Socialdemokratiet har ført den Agitation, som Pressen er Midlet til, og har ført den med et Resultat, der i hvert Fald paa nuværende Tidspunkt maa siges, ogsaa efter Partiets egen Bedømmelse, at have været overmaade tilfredsstillende.

Det var derfor rimeligt at spørge, om den Pressefrihed, der har været gældende gennem saa mange Aar, i Forbindelse med en Vurdering af de nuværende Samfundsforhold havde skabt en saadan Situation, at de mest udprægede Pressefrihedsvener nu maatte ønske en Ændring i det bestaaende. Jeg er Tilhænger af — og det er mit Parti for øvrigt ogsaa —, at der gælder saadanne Bestemmelser, at et kraftigt og myndigt Ord, uanset hvorfra det stammer, kan finde Plads i den frie Presse, saaledes at alle Befolkningslag derigennem er i Stand til at anerkende Betydningen af en fri Presse. Men jeg skylder den højtærede Justitsminister at sige, at Partiet Venstre ogsaa anser dette for muligt, selv om det foreliggende Lovforslag ophøjes til Lov. Deraf følger naturligvis, at Venstre for sit Vedkommende er velvilligt indstillet over for Lovforslaget.

Jeg har allerede nævnt, at jeg ikke ønsker at gaa i Enkeltheder, saa meget mere som det ærede socialdemokratiske Medlem har udtalt, at man vil lade Sagen behandle i et Udvalg, hvor da de forskellige Paragraffers Bestemmelser vil kunne blive gen-